Amigoe di Curacao

WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire. en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. *voor elken regel meer fl.* 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

De Agentuur:
JAN ELLIS, *Curaçao*, — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, *Aruba*, — Playa.
JOSÉ A. ROSA HERRERA, *Bonaire*. — Playa.
UITSLUITEND AGENT VOOR FRANKRIJK
Teissedre 39. Rue Paradis Poissonnière, Parijs.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50, *cada regel mas fl.* 0.07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.
aankomst alhier:

26 Juni *City of Monticello* Marac.
30 „ *Fransche St.* „ Havre.
2 Juli *Caracas* van N.- York

CALENDARIO.
Juni-Juli.

26	DOMINGO	SS. Juan i Pablo, mm.
27	LUNA	S. Guillermo, ab.
28	MARTES	S.S. León II, papa.
29	RAZON	S. SS. Pedro i Pablo, apost.
30	HUEBES	Commemoracion di S. Pablo, ap.
1	VIERNES	Sta. Eleonora, v.
2	SABRA	Visitacion di N. Senjora.

STAND DER MAAN.
E. K. 28 Juni 5 u. 25 min. A. M.

Opkomst der Zon:
30 Juni 5 ure 37 min.
Ondergang der Zon:
30 Juni 6 ure 23 min.

SCHEEPSTIJDINGEN.
vertrek van hier:

27 Juni *City of Monticello* Maracaibo
30 „ *Duitsche St.* „ Hamburg.
4 Juli *Philadelphia* naar N.-York.

ROME'S VERJAARDAG.

—o—

Bij gelegenheid dat Rome, een paar maanden geleden, den verjaardag vierde harer stichting, gaf *de Tijd* in hare kolommen de volgende voor onze lezers zeer interressante beschouwing over de wording en de ontwikkeling van Rome. Hieraan is nog eene beoordeeling toegevoegd van de feestviering zelve.

—

De Eeuwige Stad vierde den 21n April den verjaardag harer stichting. Dien dag was het, volgens de gewoonlijk gevolgde varroniaansche tijdrekening, twee duizend zes honderd één-en-veertig jaren geleden. dat Romulus, naar de legende verhaalt, den omtrek der wallen aanwees van de stad, die weldra het middelpunt der heidensche wereld, eens het middelpunt der christelijke wereld, altijd het middelpunt der wereldgeschiedenis zou zijn.

Rome heeft een heidensche en een christelijke geschiedenis.

Het ontwikkelde zich door ruwe kracht, gepaard aan menschelijk beleid. tot de hoofdstad van een Rijk. welks weerga in de geschiedenis niet kan worden aangewezen. Dan, met de macht van een Rijk groeit ook de weelde, en hoe hooger de weelde stijgt, des te lager wijst steeds het peil der zedelijkheid. Onder de regeering van Augustus bereikte het Romeinsche Rijk het toppunt der glorie en der weelde tevens, en van toen af was zijn val onherroepelijk gebonden aan de noodzakelijke daling der zedelijkheid, die, eenmaal dalend, altijd dieper zinkt. Het heidendom in al zijn kracht en in al zijn verderf vierde zijn hoogsten triomf: Rome, dat de volkeren aan zich had onderworpen, was het pantheon aller volkeren, de verzamelplaats hunner goden en hunner ondeugden. Dit was het tijdstip, dat de goddelijke Wijsheid had uitgekozen, om het kruis der Verlossing te planten.

Meer en meer zonk het groote Rijk ineen, meer en meer won het Christendom, en na drie eeuwen prijkte aan de spits der Romeinsche legioenen het teeken van den Gekruisigde. Van toen af schitterde het Kruis op de kronen der Vorsten en op de tempels der volkeren. Van toen af ook was de Plaatsbekleeder van den Gekruisigde, heer van Rome. Door het Kruis had Constanstijn over Mattentius gezegevierd en Rome ingenomen; hij begreep dat deze stad voortaan moest toebehooren aan Christus en zijn Stedehouder, en gevoelende, gelijk De Maistre zegt: „ dat dezelfde ringmuur den Keizer en den Opperpriester niet mocht bevatten", stichtte hij als hoofdstad van zijn Rijk een andere stad, door hem *Nieuw-Rome*, door zijn volk naar zijn naam „ Constantinopel" genoemd.

„ De stichting van Constantinopel," zegt een Fransche geschiedschrijver, „ en zijn verheffing tot hoofdstad des Rijks hadden zeer gewichtige gevolgen: daardoor werd een zware slag toegebracht aan het heidendom, dat zich als het ware had verschanst in den Romeinschen Senaat; de Heilige Stoel werd bevrijd van den invloed van het keizerlijk hof en verkreeg een grootere onafhankelijkneid; de westelijke provinciën verzwakten en wekten minder de zorg des Keizers; Rome zonk snel en verloor allengs al zijn heidensche praal, om zich in de volgende eeuwen te bekleeden met een geheel christelijken luister."

Het heidensche Rome is veranderd in het christelijke Rome, en de stad der Caesars is de stad der Pausen geworden. Geen recht is dan ook duidelijker aangewezen door den vinger der Voorzienigheid, dieper geworteld in den vasten grond der geschiedenis, ondubbelzinniger erkend en bevestigd door de „ Mogendheden" der aarde, meer geëerbiedigd door de volkeren, beter verdiend en trouwer gehandhaafd door den bezitter, dan het recht der Pausen op het „ Patrimonium van den H. Petrus". Beter dan de Caesars met het zwaard hadden kunnen doen, hebben de Pausen de stad verdedigd met het vredeteeken des Kruizes: hadden zij niet gestaan op zijn wallen, Rome zou in den woesten stroom der verhuizende volkeren verzwolgen zijn — en vergaan gelijk Ninivé en Babylon, van welke steden men eerst in onze eeuw de ruïnen heeft gevonden. De Pausen hebben Rome gemaakt tot de „ Eeuwige Stad".

Op het einde van de „ zeventigjarige ballingschap" der Pausen te Avignon telde Rome nog slechts 17,000 inwoners; een paar eeuwen later, onder het pontificaat van Leo X, was het getal inwoners reeds gestegen tot 50,000, terwijl het op dit oogenblik niet minder dan 356,000 bedraagt. Onder Augustus bevatte Rome 1,336,680 menschen. en in het jaar 335 na Christus was het zielental geslonken tot 300,000.

Rome heeft aan de Pausen te danken, dat het zijn verjaardag nog kan vieren.

—

Toch hebben de *Italianissimi* bij gelegenheid van Rome's jongste verjaringsfeest goedgevonden, hun haat tegen het Pausschap te toonen en in een monument te vereeuwigen. De Gemeenteraad had aan den ingang der openbare wandelplaats van den Monte Pincio naar de kerk de *Trinitè dei Monti* en de Fransche Academie een monument doen oprichten ter gedachtenis aan Galileo Galilei, den beroemden sterren- en natuurkundige, die het eerst de hypothese van Copernicus van de wenteling der aarde om de zon als de eenige ware heeft getracht te verdedigen. Blijkbaar is het monument opgericht niet zoozeer om Galilei te eeren als om het Pausdom te hoonen.

Het bestaat uit een eenvoudige marmeren zuil van kleine afmetingen, dragende een metalen bol. Op den voet staat het volgende lachwekkende opschrift:

IL PROSSIMO PALAZZO
GIÀ DEI MEDICI
FU PRIGIONE A GALILEO GALILEI
REO DI AVER VEDUTO
LA TERRA VOLGERE ATTORNO AL SOLE.
S. P. Q. R.
MDCCCLXXXVII.

d. i.: *Nabijzijnd paleis, eertijds behoorende aan de Medici, was de gevangenis van Galileo Galilei, schuldig omdat hij de aarde om de zon had zien wentelen.*

Aldus hebben de Senaat en het volk (?) der Romeinen, *S(enatus). P(opulus) Q(ue) R(omanus)*, goedgevonden, een oude beschuldiging tegen het Pausschap, die in het licht der ware geschiedenis al honderden malen naar haar eigenlijke waarde geschat is, op een monument te schrijven, ale een blijvend bewijs van de onpartijdigheid (!) der moderne wetenschap.

Of de „ onpartijdige" vereerders der wetenschap van een ander Land een voorbeeld zullen nemen aan Italië en ook den grooten protestantschen astronoom Joannes Kepler († 1630), die (omtrent denzelfden tijd als Galilei) van de protestantsche theologen te Tubingen veel meer te lijden heeft gehad dan Galilei te Rome en wegens zijn copernicaansche meeningen uit zijn vaderland Wurtenberg werd verdreven, een dergelijk monument zullen oprichten, weten wij niet. Dit weten wij wèl, dat het procès-Galilei, hetwelk met de onfeilbaarheid van Paus en Kerk niets te maken heeft en met milde rechtvaardigheid naar de algemeen aangenomen beginselen van de toenmalige wetenschap te Rome werd behandeld, door niet-katholieke historici, theologen, philosofen, physici en astronomen niet alleen wordt besproken, doch ook zoodanig wordt bewerkt en met een mengsel van sprookjes geladen, dat het een bruikbaar vuurwapen tegen den Paus en de Kerk wordt, terwijl van de vervolging tegen den grooten Kepler niet wordt gerept en de „ Reformatoren", onder welke bijv. Luther den grondlegger der wetenschap Aristoteles „ Narristoteles" noemde en van Copernicus zeide: „ De dwaas wil de geheele kunst der astronomie omkeeren", worden geroemd als degenen die de banden des geestes geslaakt en de opkomst der wetenschap bewerkt hebben.

—

Wanneer er Vorsten zijn of geweest zijn, die de wetenschappen en de schoone kunsten aanmoedigden en beschermden, zonder aan haar rechtmatige vrijheid te kort te doen, dan zijn het de Pausen. Iedere geschiedkundige weet dat Rome onder de Pausen steeds het middelpunt van aantrekking was van de groote geleerden en beroemde kunstenaars, en onze geëerbiedigde Paus Leo XIII neemt in de geschiedenis onzer eeuw niet een der minste plaatsen in onder de bevorderaars en onder de beoefenaars van wetenschap en kunst.

De overweldigers van 's Pausen eigendom hadden op den verjaardag der Eeuwige Stad beter gedaan met plechtig *amende honorable* te doen voor het wandalisme, waarover iedere bezoeker van Romo treurt en de liefhebbers van kunst en wetenschap openlijk klagen.

UN HOLOSJI DANJAR.

—

Un tempoe tabatin un holosji masjá boenita, trahar coe muchoe arte. Toer su radnan tabata cera precisamente un den otro; un tabata haci otro drai, i lo ke tabata pone henter makinaria di e holosji na movimiento i hacié camna, tabata un veer chikitoe ma incansable.

Toer hende tabata admira e obra al manera é tabata camna coe tantoe regularidad i sin ningun strobamentoe. Toer hende tabata gaba com fini i delicado toer e rad i spiralnan tabata trahar; jen di satisfacción nan tabata mira e holosji manera é tabata presenté p'afó na nan bista, — ma solamente algun tabata haci honor na e veer, koe tabata doena bida i movimiento na henter e makinaria. Algun tabata supone, koe ta e veer-ai tabata haci e radnan drai i trece tanbe e diferente figuranan di e holosji na movimiento ma pronto nan tabata loebida esai atrobe, i sola-

mente nan tabata admira i gaba lo ke nan tabata mira p'afó.

Ma tabatin otro ainda, koe tabata kere nan mes mas sabí koe es nan koe a inventa i traha e holosji. Esakinan tabata sigura, koe e veer tabata henteramente di mas, i koe nan por a tene makinaria di e holosji masjá bon na movimientoe sin tal veer. Sí, e hende sabínan-aki a bai asina aleu di pretende koe ainda e movimiento lo tabata mas boenita i mas liber, si e veer tabata sacar; a lo menos e veer-ai tabata stroba movimiento liber di e radnan, é tabata regla nan draimento, é tabata tene nan atras; ora é no ta ai mas, e figuranan di afó lo haci hopi movimiento mas boenita.

I pronto nan palabra tabata scuchar. Algun hende dici: "Nos no por sabi, kizas e hendenan-ai tin razon." Algun otro a corda: "E hendenan--ai ta asina sabí, semper di nan bida nan a ocupanan coe mákina, nan tin razon sigur." Algun otro ainda a bisa: "Nos lo spera pa mira kiko ta sosode." I ainda algun mas a coeminsa spanta i nan tabata pidi: "Larga e holosji para ketoe, ta hopi tempoe caba el a camna bon asina, di mes manera lo é sigi hopi tempoe mas; no misji coe n'é, por sosode koe boso danjé. No ta semper koe un cos nobo ta bon tambe." Solamente un poco a sagudi cabez i declara terminantemente: "Ta e veer ta sostene henter e makinaria; si boso logra di saké ó por lo ménos di strobé di traha, henter e holosji ta perdir sin speranza di por drecha mas. Tene cuidao anto, no toca coe n'e veer."

Ma ningun hende no a haci caso di palabra di esakinan: i jen di ánimo, speranza i confianza nos homber sabínan a pone manoe na trabao.

Nan lo a moestra, koe no tin mester di e veer fastidioso; pida pa pida e radnan tabata sacar i bon limpiar; toer pentji, hasta esnan di mas chikitoe, tabata poner na nan lugar; na lugar di e veer, koe meste tabata sacar, nan a pone otro instrumento moderno, koe, segun nan, no tabata stroba libertad di movimiento di e makinaria, i berdaderamente pa un momento a parce koe e holosji lo a sigi camna. Ma solamente pa un momento; un poco despues un di e radnan a coeminsa drai manera cos loco, mientras otro a para ketoe i otro tabata bula di un banda pa otro. E ora--ai, un despues di otro, diferente manera tabata proebar pa trece regularidad den e makinaria, ma é tabata bira mas i mas pior. Apesar di e desorden koe a presenté den movimiento di e holosji, su drechadornan no kier a kere, koe ta solamente sacamentoe di e veer ta causa. Nan a examina toer e radnan; nan tabata keha i jora na gritoe pa estado di e makinaria; nan tabata busca conseho na toer lugá pa nan haja un medio á fin di trece poco orden den e laberinto; nan tabata redeneeren masjá largoe, nan a seirbi un mundoe di boeki; ma ora esnan, koe tabata kere koe e veer ta indispensable, tabata bisa nan: "Stop di busca i de keha, proeba sikiera pone e veer na su luga atrobe — e ora-ai e drechadornan di holosji tabata bisa den djente: "Bobonan; bien berde boso ta jioe di oscurantismo. ¿Kiko e veer-ai ta? ¿Kiko nos tin coe n'e cos bieu-ai? Nos ta homber di luz, i coe nos estudio i nos ciencia nos a descubrí un cos mihó. Lo ta terrible pa nos, apesar di nos sabiduría, pa nos meste toema nos refugio cerca un cos, koe nos antecesornan tabata usa. E holosji lo camna, di ki manera, esai no ta importa, ma sin e veer, esai ta sigur."

I com diferente koe nan opinión tabata riba kiko nan lo a pone na lugá di e veer, riba *un* pos nan tabata toer di acuerdo: e veer meste ta kitar, i é no meste tin ningun parti den movimiento di e holosji. Asina nan a sigi traha te koe porfin jen di duda nan tabata spera e momento, koe e holosji asina boenita i asina bon reglar lo a bula plama for di otro, na consecuencia di tantoe trabao! koe nan a toema pa danjé.

¿I nos no ta mira e mes obra-ai di destrucción, na oendá koe nos tira nos bista?

Makinaria di mundoe civilizar ta danjar di un manera koe ta causa pena. Toer su radnan ta examinar; nan a proeba di toer manera pa tené na movimiento i pa hacié camna coe regularidad; toer nan esfuerzo tabata vano. ¿Pa kiko?—Pasobra nan ta desconoce e veer scondir, koe ta tene toer cos cerca otro, koe ta goberna toer cos, koe ta anima toer cos. Nan ta bofon di e veer, nan ta desprecié, nan a tiré un banda, manera un cos bieu, apesar koe nan ta sigi keha, koe e holosji ta corre mucho algun be i otro be é ta keda atras, koe nan no a gana nada coe nan drechamentoe, koe toer cos ta menaza di plama for di otro i jena mundoe coe miseria.

E veer, koe tabata doena movimiento na toer radnan di sociedad, no ta otro cos sino e creencia den un Dios personal, koe a revelé na mundoe, koe a establece un autoridad pa cuida pa observacion di e leynan i koe na mes tempoe a doena hende medionan pa nan por sigi e leynan. E veer ai, aunke fuerte ainda pasobra su origen ta divino, no ta na smaak di hombernan di ciencia, hombernan di nos siglo. P'esai e veer meste ta poner un banda i—¿ com e holosji a sigi camna?

¡Ai! tira un bista numa rondó di bo! E rad di política, ¿com ta coe n'é, awor coe nan a nenga e principio fundamental, koe toer poder ta bini di Dios, ma tambe koe é koe tin poder ta responsabel pa e manera coe cual el a haci uso di su poder? Pueblonan ta lamantar contra nan Reinan; contra nan gusto nan ta carga jugo di autoridad; Reinan ta tembla riba nan trono, i coe ansia nan ta mira rondó di nan si nan tin un trupa di bajonet pa sostene nan; pasobra nan no tin garantia ni den conocemento di nan dignidad ni den fidelidad di nan súbditonan.

E secta religiosanan, koe kier existi sin berdad koe Dios a revela i sin autoridad dogmática di Iglesia Católica,—¿ kiko a sobra di nan?

Teólogo modernonan di Protestantismo ta presenta nan estado na nos bista. Cuanto palabra nan ta usa pa adorna nan idea fundamental: establece un religion sin berdad revelar; keda cristian sin kere na divinidad di Cristoe; ser religioso sin Dios, i na lugá di Dios un ideal moral.

¡ Pober Protestantismo! cuanto bo tambe ta sinti falta di e veer!

Bida di familia tambe ta pretende awendia, koe ê ta para riba é mes. Sociedad moderna a kibra coe n'e sintimento bieunan di religion. Sociedad moderna ta pretende, koe é por bien pasa sin matrimonio, sin bautismo, sin entiero eclesiástico. I ainda hendenan di principio moderno kier keha, koe esposonan no conoce fidelidad, koe jioenan no conoce obediencia, koe afligido i moribundonan no conoce speranza. ¿ Pakiko boso a desprecia anto e único cos koe ta eleva matrimonio te na grado di sublimidad?—¿ Pa kiko boso a kibra, coe n'é doctrina di Iglesia, koe na mes tempoe koe él ta predica indisolubilidad di matrimonio ta regla tambe derecho di tata i di jioenan?—¿ Pa kiko boso ta nenga e Iglesia, koe ta doena consuelo i speranza riba un recompensa eterna?

¿Pa kiko nos ta mira na toer lugá e guerra terribel, koe pobernan a declara contra ricoenan? Simplemente pasobra modernismo a tira afó e prescripcion di Dios, koe *meste* tin pober i rico; koe pobernan meste soporta nan pobreza coe pacensji i busca di mehora nan situacion solamente coe medio legal, i koe ricoenan meste mira pobernan manera nan roeman, koe, riba pena di castigo pisá, nan ta obligar di doena parti di nan rikeza. Pobernan kier goza sin traha; ricoenan tambe kier goza i p'esai nan ta obliga pobernan na trabao mucho be for di nan forza.

Moral ta sin duda lo ke ta sufrimas tantoe sin e veer koe meste doena bida i movimiento; berdaderamente, ¿kiko ta un moral, koe no ta basar riba Dios?

Riba poesía, pintura, músicá, arkitectura, etc.—riba toer esainan tin masjá hopi boeki scirbir, ma e obra maestronan, koe promé aja tabata brilja di mes, meste bai atras; anfó també nan a ranca e elemento koe ta anima toer arte i ciencia.

I e homber cientificonan di nos tempoe ta mira mucho clá pa nan no observa com sociedad ta na rand di un abismo. Toer lo kier juda, toer lo kier pone manoe i cabez cerca otro pa trece mehora, ma ningun di e medionan koe nan a proeba no ta sirbi, ma sinembargo mundoe incrédulo ta mira coe menosprecio e único medio koe por trece salbacion, Creencia den Dios, obediencia na Su mandamentoenan, reconocemento di autoridad di Iglesia,—no, nada di esai no ta di mester mas; humanidad ta masjá ilustrar pa é ocupé coe n'e cosnan-ai, é mester di otro medio p'é bai adilanti riba caminda di progreso. Humanidad meste kere den un ideal moral, den bondad di hende, den triunfo di e bondadai, den infalibilidad di ciencia, den influencia di arte koe ta perfecciona hende, ma no den Dios, no den obediencia na Su mandamentoenan, ni den autoridad di Iglesia.

Den único cos koe teólogo modernonan ta unir nan un coe otro, i coe atéonan, coe materialistanan, coe liber pensadornan i coe sigidornan di amor liber—ta den e divisa-aki: "Tira Roma afó!" ¿Nan lo *kier* mira e makinaria social plama for di otro na consecuencia di nan esfuerzonan?—Nan lo reconoce por fin, koe solamente e veer-ai ta priminti i ofrece salbacion?

Pasobra ta solamente berdad lo por salba mundoe desesperar di tantoe promesa jen di mentira.

Particuliere Correspondentie.

Aruba 20 *Juni* 1887.

Gisteren waren in de pastorij van de St. Franciscuskerk aan de Playa de voorwerpen ten toon gesteld, die door de Katholieke bevolking van het eiland Aruba aan Zijne Heiligheid, Paus Leo XIII als geschenk zullen worden aangeboden bij gelegenheid van Zijn gouden Priester-Jubilé. De belangstelling der bevolking was buitengewoon groot. Den ganschen dag had de pastorij het aanzien van een museum, waar onophoudelijk tal van bezoekers de keurige collectie van kunstwerken in oogenschouw kwamen nemen. Allereerst werd de aandacht der toeschouwers getrokken door eene zeer fijn bewerkte pronkdoos van karet, op welker deksel de met gouden letters gegraveerde inscriptie prijkte:

Leo XIII
December 31, 1887
Aruba.

Dit kunststuk, waartoe de Katholieke bevolking gezamenlijk heeft bijgedragen, bezit deze eigenaardige en karakteristieke waarde, dat het vervaardigd is van die stoffen, die bijzonder als voortbrengselen van het eiland Aruba mogen worden beschouwd; namenlijk karet en goud. De karetschildpad, zooals bekend is, wordt bijna uitsluitend langs de kusten van Aruba in goede hoeveelheid gevonden. Goud is, volgens de verklaring van deskundigen, die het eiland onderzocht hebben, in genoegzame hoeveelheid aanwezig en heeft gemiddeld een gehalte van 17, 18 tot 21 en 22 karaat. Bovendien is de pronkdoos vervaardigd door een inboorling en bewoner van Aruba, den Heer V. T. P. A. Frigerio, die door dit kunstgewrocht een afdoend bewijs heeft geleverd van zijne fijnheid van smaak en keurigheid van bewerking en daardoor zijn geliefd eiland Aruba eer aandoet.

Op de tweede plaats viel de bewondering der toeschouwers ten deel aan een stel kunstbloemen, van inlandsche schelpenvervaardigd en prijkende in een paar net bewerkte vazen, die door hunne rijke schakeeringen van de meest verscheidene en veelkleurige schelpjes een betooverend effect te weeg brachten. De vervaardigster dezer kunstbloemen met vazen, Mejuffrouw Anita Penso, komt voor haar kunstwerk alle lof toe.

De dames, Eliza, Antonia en Estefania Capriles, alsmede de dames Carmelita en Emma Croes hebben, ten einde de verzameling met voortbrengselen van handwerken te verrijken, haren kunstzin en vaardigheid en bekwaamheid schitterend getoond. De dames Capriles schonken een prachtig Carmezijnen kussen, bestemd voor prie-Dieu, rijk aan broderie, uitmuntend door goede keuze van kleuren en bloemen. De dames Croes leverden ook een dergelijk kussen met heerlijk schoone teekening op zwarten grond, dat met het bovenvermelde Carmezijnen kussen naar den eereprijs mag dingen. Nog hadden gemelde dames aan hare inzending een aantal met bloemwerk versierde kelkdoekjes toegevoegd, die, evenals de prachtige kussens, getuigen van den wel gevormden smaak en de nauwkeurigheid van uitvoering, die genoemde dames in de zoo nuttige en edele kunst van handwerken onderscheiden.

Eindelijk moeten wij nog melding maken van een allerfijnst bewerkte Surplis, die onder toezicht der Eerw. Zusters vervaardigd is door drie van hare gewezen schoolkinderen: Leticia Oduber, Bibi Ruiz en Clarita Vingal. Deze drie jeugdige kunstenaressen op het gebied van handwerk hebben het ondubbelzinnigst bewijs gegeven niet slechts van de groote vorderingen, die zij onder de leiding der Eerw. Zusters reeds hebben gemaakt, maar tevens van haren bijzonderen aanleg en bekwaamheid om zich in de kunst van handwerken tot eene hoogte te verheffen, die hen later loffelijk zal onderscheiden.

Wij besluiten dit beknopt overzicht van de kunstbijdrage der bevolking van Aruba tot het Pauselijk vijftigjarig Priester-Jubilé, met eene rechtmatige en verdiende hulde te brengen aan de Heeren *Juan Bautista Capriles, Jean Nicolas Oduber* en *Esperidion Ruiz*, die zich hier in commissie hebben vereenigd om voor de gezamenlijke bijdrage en de feestviering te zorgen, en aan wier ijverige en zorgvuldige bemoeiingen het eiland Aruba en hare Katholieke bevolking de gunst te danken heeft, dat op het gouden feest van den Opperpriester Leo XIII, hun naam met die der beschaafde volken en rijken der geheele wereld loffelijk zal klinken in de eerbiedwaardige zalen van het Vaticaan, en hun geschenk bij Zijne Heiligheid zal gelden als een zeker en glorievol teeken, dat Hij, de Vader der Christenheid, in het verre Westen, op het eiland Aruba, trouwe zonen, oprechte kinderen heeft, wier hart van liefde klopt jegens den plaatsbekleeder van Christus op aarde.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

— Maandag den 20sten dezer wapperden alhier de vlaggen van de verschillende Consulaten ter herdenking van het 50jarig kroningsfeest van Koningin Victoria.

— Dinsdag in de O. L. V. Kerk op Pietermaai en Woensdag in de Kerk van de buiten-parochie Santa Rosa, werden er solemneele Diensten van Requiem opgedragen voor de zielerust van wijlen den Zeer Eerw. Pater C. Schrauwen.

Moge de God van Barmhartigheid die vurige en godvruchtige gebeden verhoord hebben!

— Onlangs werd hier uit Columbia het bericht ontvangen dat de Nationale Raad van Gedelegeerden dier Republiek eene wet heeft aangenomen, waarbij het Uitvoerend Bewind gemachtigd wordt een additioneel recht, dat echter 30° niet mag te boven gaan, op alle goederen te heffen, welke van de West-Indische eilanden in de havens van

Columbia mochten worden ingevoerd.

De *Cur. Courant* verneemt, dat de Heer D. Lopez Penha Jr., Consul-Generaal der Nederlanden te Barranquilla, inziende hoe nadeelig het voor onzen handel zal zijn indien zulke wet in toepassing mocht komen, zich tot het Columbiaansche Ministerie van Buitenlandsche Zaken gewend en de bezwaren ingebracht heeft die de Nederlandsche Koloniën, meer in het bijzonder dit eiland, van den voorgenomen maatregel zullen ondervinden.

Wij hopen dat deze tusschenkomst van onzen Consul-Generaal het Uitvoerend Bewind van Columbia zal terughouden van die machtiging gebruik te maken. Maar indien deze hoop verijdeld mocht worden, wat zal er dan van Curaçao worden?

— Bij de thans alhier heerschende diphteritis kan het wellicht van eenig belang zijn, de geneesheeren te wijzen op de behandeling met bichloride van kwik. In de *Medical record* schreef een beroemd dokter, die de zorg over een groot hospitaal heeft, daarover het volgende:

„Met het gebruik van ijzer alleen verloor ik in het St. Agatha's Asylum tien van de 23 lijders en sedert ik het plaatselijk gebruik van de genoemde kwikoplossing te gelijk toepas heb ik maar in een van de volgende 34 gevallen gemist. Deze lijder stierf twee weken, nadat alle plaatselijke verschijnselen verdwenen waren, aan verlamming van de ademhalingswerktuigen. Zeven van de herstelde patienten hadden gedurende hunne herstelling meer of minder verlamming van de slikorganen. In gewone gevallen heeft de behandeling plaats als volgt: Ik maak op de plaats zelve een goed aantal zoogenaamde katoenpenseelen, door katoen van opslurpend vermogen eenige malen om een houtje zoo groot als een potlood te winden. Het katoen moet aan het beneden einde goed vast zitten en een weinig buiten het stokje uitsteken, zoodat er geene kwetsing der organen bij het gebruik kunne plaats hebben. Dit katoenpenseel wordt gedoopt in de oplossing van de bichloride van kwik. twee greinen op ongeveer een halve liter water (2 grains to one pint) en dan in de keel gestoken zoo ver, dat het de achterste wand van de pharynx raakt. Dan wordt het oogenblikkelijk teruggetrokken en verbrand. Nooit mag een penseel voor tweede maal gebruikt worden. Men behoeft geen pogingen te doen om het aangestoken vel af te wrijven, daar dit altijd meer of min aan het penseel blijft hangen. Deze behandeling wordt dag en nacht om het uur herhaald tot zoolang de ontsteking begint te bedaren, wat gewoonlijk in 48 uren plaats heeft. Iedere uitwendige aanwending der oplossing laat ik volgen door het inwendig gebruik van 5 of tien droppels (minims) van het ijzer-chloride tinctuur en zooveel whisky en melk als het geval schijnt te vereischen. Als de dyphteritis in den neus zetelt moet de syringe gebruikt worden."

Verdere motivering en bijzonderheden omtrent deze behandeling vindt men in de *Scientific American* van 7 Mei 1887.

BUITENLAND.

ROME. — In de vorige maand had de inwijding plaats van den gevel van de Kathedraal *Santa Meria del Fiore*, te Florence, in tegenwoordigheid van den koning, de koningin, den kroonprins, den minister Zanardelli, het corps diplomatique, de presidenten van de Kamer en den Senaat, en een groot aantal politieke en artistieke notabiliteiten.

Dat groote feest heeft den *Corriere del Matina*, een liberaal blad van Napels, de volgende belangwekkende bekentenis ontlokt:

„Na een tijdsverloop van 17 jaren is Florence wederom, ten minste voor eenige dagen, de hoofdstad van Italië. Zij had dit voorwaar altijd moeten blijven of nooit moeten worden. Als om strijd droeg alles er toe bij „de koningin van de Arno" tot natuurlijke hoofdstad van het koninkrijk te maken: hare heerlijke Italiaansche geschiedenis, hare zoo zuivere spraak, hare kunstschatten, hare strategische ligging. Rome daarentegen is een universeele en geen Italiaansche stad. De wereld toch kent slechts een tweevoudig Rome: het keizerlijke en het Pauselijke; het koninklijke Rome is in vergelijking met de beide vorige gering en bijna verlaagd. Reusachtige ruïnen en grootsche kerkgebouwen werpen hunne geweldig groote schaduwen op de tegenwoordige regeering. De Italiaansche monarchie gevoelt zich daar onaangenaam als in een land of huis, dat haar niet toebehoort. De koning maakt den indruk van een gast of vazal van den Paus. Deze zegt wel is waar, dat hij een gevangene is, in werkelijkheid echter gaat hij voort met in zedelijke beteekenis heer en gebieder te zijn. In Florence daarentegen was het Rijk in zijn juist middelpunt en op de rechte plaats. Deze handels- en kunststad zou het nieuw ontstane Italië niet zulke grootsche herinneringen hebben tegenover te stellen. De groothertogelijke stad verkreeg door de kroon nieuwen glans en weerstraalde dien op den nieuwen vorst. Wanneer Italië trotsch op haar was, zoo kon zij zich van haren kant niet vernederd voelen. Maar men moest nu eenmaal naar Rome gaan en moet daar blijven, niet zoozeer door den wil der menschen, dan wel tengevolge van een noodlot. De Katholieke wereldstad kon geen burcht der reactie, geen brandpunt van intriges en een voor de vreemden toegankelijke poort blijven. Doch men had den zetel van de regeering niet van Florence moeten verplaatsen; de monarchie behoefde geen apostolisch paleis tot hare residentie te maken. Het waren slechts academische declamaties, welke de regeering naar den Tiber trokken: geen overleveringen, geen aspiratiën of belangen. Rome behoorde aan alle tijden en aan alle volkeren, voordat het ons toebehoorde. Indien de Romeinsche quaestie kan opgelost worden, zoo kan dit veel gemakkelijker van uit het Palazzo Pitti (in Florence) dan van uit het Quirinaal kunnen geschieden. De in waarheid historische hoofdstad van Italië ware dan den vreemden heerschers niet verboden geweest, en dan hadden twee diplomatieke lichamen onze politiek niet in verlegenheid gebracht. En dan was ook het godsdienstige geschil weldra bij gebrek aan botsingen tusschen de twee ver van elkander verwijderde machten uitgestorven."

Mocht de bekentenis, welke in deze woorden opgesloten ligt, toch eenmaal algemeen in Italië ingang vinden! Dan kan men inderdaad de hoop koesteren, dat de Romeinsche quaestie op vreedzame wijze zou opgelost kunnen worden. Zoover is het echter helaas! nog niet gekomen, en wij vreezen, zegt de *Germania*, dat ook Fazarri, die door zijn verzoeningsprogramma zooveel van zich spreken doet, het andere meent, dan de Katholieken verlangen moeten.

— In eene Zitting der Kamer van Afgevaardigden, gehouden den 10 dezer maand, heeft de radicale afgevaardigde Dovio de regeering geïnterpelleerd over de geruchten van eene verzoening met het Vaticaan.

Minister Zanardelli antwoordde, dat geen daad der regeering of van eenige buitenlandsche Macht zulk eene interpellatie rechtvaardigde. Hij is, volgens zijn eigen woorden tegen elk geschil tusschen godsdienst en Staat, maar hij zou de wet steeds geëerbiedigd willen zien, en zou de aan Italië toevertrouwde vrije zending onaantastbaar handhaven.

Minister Crispi zeide dat de regeering hoegenaamd geen verzoening zoekt en niet wenscht te weten wat er in het Vaticaan gebeurt. De tijd heeft evenwel verschillende vraagstukken opgeworpen, die wel zouden kunnen leiden tot de verzoening, die nooit schadelijk moet zijn voor de nationale rechten.

Crispi en Zanardelli verklaarden beiden dat de betrekkingen van den Staat met het Vaticaan geregeld zijn naar de bestaande duidelijke wetten, die niet geschonden kunnen worden. Deze verklaring ontving de algemeene goedkeuring der Kamer.

— Het geschenk van den Paus aan Koningin Victoria, bij gelegenheid van haar kroningsfeest, bestaat in een afbeelsel in mozaiek van Rafael's fresco, de allegorische figuur der Dichtkunst voorstellende, Het werk werd in het Vaticaan vervaardigd. Mgr. Scilla zou het geschenk naar Engeland overbrengen, in gezelschap van de Paters Zalisca en Meri, twee jonge priesters van de Kerkelijke Academie, welke Z. H. tot de bisschoppelijke waardigheid verheffen zal, ter eere van deze gelegenheid.

BERLIJN.—Wederom hadden in den laatsten tijd in Duitschland belangrijke bekeeringen tot het Katholicisme plaats. Tränlein Von Hilleru, als schrijfster welbekend, is onlangs door den Bisschop van Freiburg, en Baron van Loszberg, neef van den vermaarden generaal van dien naam, door den bisschop van Fulda plechtig in de Katholieke Kerk opgenomen. Daarenboven hebben twee Protestantsche predikheeren te Maintz hun dwaling afgezworen en zich in het seminaire te Eichstädt begeven, om zich tot het priesterschap voor te bereiden.

—Keizer Wilhelm is in de laatste dagen weer aan de beterhand en men heeft alle hoop dat Zijne Majesteit spoedig van zijn ziekte geheel hersteld zal zijn.

—Naar het gezegd wordt, zal er tegen het einde van het jaar weer een samenkomst plaats hebben in West-Pruisen van Keizer Wilhelm en den Czaar van Rusland.

PARIJS—In een aan het leger gerichte dagorde heeft de nieuwe Fransche minister van oorlog, generaal Ferron, gezegd, dat hij op de algeheele toewijding van allen rekent. Hij vertrouwt, dat de verschillende wapens met kracht voortgang zullen blijven maken.

"De ons omringende lezers nemen bij den dag toe in getal en kennis. Thans onbeweeglijk blijven zou achteruitgang zijn en de belangen van het vaderland ernstig schaden.

"Gelijk mijne voorgangers, zal ik mij steeds met de verbetering van onzen militairen toestand bezig houden. Ik zal mij wijden aan de toeneming van de krachten van Frankrijk en van de republiek."

ST. PETERSBURG.—De onlangs in Rusland uitgevaardigde matregel, die den vereenigingen en vreemden onderdanen het verwerven verbiedt van onroerende goederen in twingtig provinciën des Rijks, waarvan er tien deel uitmaken van het koninkrijk Polen, is zeer belangrijk. Hij heeft voornamelijk ten doel de germanisatie der oostelijke provinciën, waarvoor Duitschland zoo zichtbaar ijvert, den nekslag te geven.

NEW YORK.—Dinsdag den 1sten dezer maand heeft Z. D. H. de Aartsbisschop Corrigan een tot de Katholieke Kerk bekeerde Protestant tot de waardigheid van het priesterschap verheven. Henry Van Rensslaer, zoo heet de bekeerling, is een lid van de wel bekende familie van dien naam in Albany. Hij is omtrent 36 jaren oud en zoon vanden Generaal Henry Rensslaer. Ook zijn moeder is een aanzienlijke vrouw. Zij is een dochter van den ex-Gouverneur King, van den Staat New York. Na den dood van hun vader zijn twee zusters van dezen jongen priester in 1877 tot het Katholicisme bekeerd. Een van deze is nu bekend als Zuster Dolores van het New Yorksch Katholieke Vondelingshuis. De Eerw. Pater Van Rensselaer heeft zijn eerste heilige Mis opgedragen in de kerk van St. Franciscus Xaverius in New York, en werd geasjisteerd door Pater Mackel van Baltimore, die ook bekeerde Protestant is.

—Ieder ware Christen is tegen de geheime genootschappen. Een voorbeeld van dit feit werd in het begin dezer maand door de "Hervormde Presbyteriaansche Kerk" gegeven, die verklaard heeft dat alle genootschappen, waarvan het geheim een essentieel beginsel is, daarom, onzedelijk, zelfzuchtig en onbillijk zijn; dat zij het geweten van hunne leden vernederen en tot slavernij brengen; dat, bovendien, vele van die geheime genootschappen tegen de Kerk zijn en hare werking in den weg staan. Er werd ook besloten de leden der geheime genootschappen van de voorrechten der Presbyteriaansche Kerk uit te sluiten.

Men kan hier met recht opmerken dat de "Hervormde" Kerken van Amerika, de weg der Katholieke Kerk volgende, voor het zedelijk welzijn van het volk beginnen te waken. Indien deze "kerken" in het streven volharden om het volk te winnen, zullen zij niet lang blijven "hervormen" om zichzelve als boetvaardige in de armen der Moeder-Kerk te werpen.

—Sara Bernhardt betaalt dagelijks 110 dollars voor haar appartementen in het hôtel Windsor in deze stad. Onlangs liet men haar wat lang op haar ontbijt wachten, de vertoornde actrice ontving den kellner daarop met klappen en wierp hem ten slotte een bord aan het hoofd. Men zegt, dat dit haar nog duurder zal te staan komen dan het logies.

DE VATICAANSCHE TENTOONSTELLING.

De geheele katholieke wereld is op het oogenblik bezig de feestgaven en geschenken gereed te maken en bijeen te brengen, welke zij den Heiligen Vader op zijn gouden feest als nederige hulde wenscht aan te bieden. Al die kostbaarheden en kunstschatten zullen, gelijk men weet, ter bezichtiging worden gesteld op een reusachtige tentoonstelling, die een heerlijk getuigenis zal afleggen van het geloof en de liefde van alle Katholieken des aardbodems.

In de tuinen van het Vaticaan wordt den 31en December dezes jaars de tentoonstelling, onder voorzitterschap van Z.Em. kardinaal Schaffino, geopend. De inzendingen der verschillende diocesen zullen natie bij natie gegroepeerd worden in de kiosken der expositie. In een kring van gebouwen en paviljoenen, te midden van den vierhoek opgericht, zullen de inzendingen uit Engeland, Schotland en Ierland, Duitschland, Spanje, België, Griekenland, Zwitserland, Servië, Turkije en Afrika eene plaats vinden. Ter eene zijde van de tuinen, aan den kant van den Bracchio Nuovo worden de kunstvoorwerpen uit Frankrijk, Rusland, Bulgarije, Rumenië, Portugal en Nederland uitgestald: aan de tegenovergestelde zijde van den vierhoek de inzendingen uit Brazilië en de Zuid-Amerikaansche republieken. Aan den kant van de bibliotheek zullen Azië, Australië, Nieuw-Zeeland en Oostenrijk hunne giften, ter gelegenheid van 's Pausen jubilé opgezonden, ten toon stellen. Daar tegenover worden de inzendingen uit Canada, de Vereenigde Staten van Noord-Amerika en de West-Indiën gerangschikt.

Uit de onderscheidene mededeelingen omtrent kostelijke gaven, die vóór den vijftienden October naar Rome zullen opgezonden worden, blijkt dat de tentoonstelling kolossaal en rijk zal wezen.

Uit Frankrijk zullen den H. Vader, ter gelegenheid van zijn 50jarig priesterjubileum, rijke en kostbare geschenken toegezonden worden: Parijs vereert hem een prachtvolle, met goud en edelgesteenten versierde tiara, vervaardigd door den eersten goudsmid der stad, den heer Froment Meurice.

De monniken der aloude beroemde abdij van Lerins schenken een prachtboek, inhoudende het *Magnificat* in 150 talen, elk perkamentblad versierd met kunstvolle platen en beelden. De voorrede en de opdracht zijn in het Latijn, Italiaansch, Spaansch, Fransch, Duitsch en Engelsch. Dit prachtwerk zal minstens 70,000 fr. kosten en een waar gedenkteeken zijn der hedendaagsche kunst.

De stad Lyon geeft aan Z. H. een in goud gestikt wit misgewaad, met het Lam Gods versierd en het opschrift *Ecce dixit Leo de Tribu Juda*. De rozenkransbroederschappen zenden een kostbaren rozenkrans.

Reims schenkt een afbeeldsel in brons van het standbeeld Paus Urbanus II, dat binnen kort de hoogten bij Chatillon zal bekronen. Saint-Flora levert een kelk, Chartres een draagaltaar gegeven door de leden van de derde orde. In Annecy zijn prijzen uitgeloofd voor het beste gedicht ter verheerlijking van den H. Vader; te Lourdes bracht men 10,000 fr. bijeen, ter opluistering der H. Mis, die Leo XIII zal doen op den verjaringsdag.

Uit Orleans, St.-Quentin, enz. zullen tal van giften komen, meestal bestemd om door Z. H. later te worden geschonken aan missionarissen en arme kerken.

Daarenboven worden om het voornaamste te noemen, alsnog opgesomd: een marmeren standbeeld van St. Bernard, Borgondiës edelsten zoon, uit Dyon afkomstig; een zilveren copie van het beeld van Notre Dame de France, dat den heuvel boven de stad Pury bekroont, afkomstig uit die stad; een heerlijk model van de basiliek en grot te Lourdes, uit Tarbes; kostbaar tapijtwerk uit Bauvais en Rheims; het fijnste kantwerk, uit Rouaan en Alençon; een weergaloos groote en fraaie spiegel uit de glasblazerijen van Saint-Goban, uit Soissons.

In gansch Frankrijk hebben de meeste kerkelijke vereenigingen en broederschappen een adres voorbereid, waarbij iedere onderteekenaar 50 centimes voegt voor den St.-Pieterspenning. Ziedaar inderdaad een schoon denkbeeld dat rijke vruchten zal dragen.

De meeste vorsten zenden diamanten en andere edelgesteenten op; de koningin van Spanje o. a. een heerlijken ring van saffieren.

Congregrtiën der „ kinderen van Maria," over geheel de wereld, zijnde 2500 Congregatiën, zullen een artistiek bewerkt altaarvoorzetsel of antependium inzenden, een fraai album met al de namen der Congregatiën, die deelnemen aan het geschenk, en een gift in geld voor de versiering van arme kerken. De oproeping tot deelname gaat van Parijs uit; de circulaire is onderteekend door signora Laurentine Mazé de la Roche, die ook reeds ter gelegenheid van het Jubilé van Pius IX z. g. een dergelijk schrijven alom verzond.

De aartsbisschop der „ Eerewacht" te Bourg, departement Ain, in Frankrijk, sedert 1878 bestaande, zal een kristallen uurwerk inzenden; de voortdurend electisch verlichte wijzerplaat is versierd met de spreuken en zinnebeelden der aartsbroederschap; een gouden klok slaat de uren.

Ook de aartsbroederschap te Brooklyn bij New-Yerk, in 1882 opgericht, zal zich niet onbetuigd laten.

De Italiaansche broederschappen der „ Eerewacht" schenken een kostbaren kelk en een prachtig album met al de namen der Italiaansche congregatiën.

De generaal der Carmelicten heeft aan al de provinciaals zijner orde een schrijven gericht, aansporende tot de opzending van een aanzienlijken St.-Pieterspenning en een kunstvollen Pauselijken kruisstaf.

België heeft besloten een gift op te zenden uit elk zijner 3000 parochiën, en tevens eene collectie van alle katholieke boeken, in dat land sedert 1830 uitgegeven.

De Duitsche Katholieken, zoo welsprekend aangemoedigd door dr. Windthorst op het door 2000 personen bezochte congres te Breslau, verzamelen 20,000 boekdeelen, wetenschappelijk gecatalogeerd, zijnde het voornaamste wat op letterkundig gebied in de Duitsche taal van de pers is gekomen sinds de troonsbestijging van Z. H. Leo XIII.

De Société Bibliographique te Parijs brengt eene collectie bijeen van prachtuitgaven der voornaamste kathotieke geschriften.

Napels schenkt een monumentaal gewrocht, een Pauselijken troon.

Van wege de Engelsche katholieken, is, gelijk wij reeds gemeld hebben, aan den Paus het voornemen bekend gemaakt om ter gelegenheid van den vijftigsten verjaardag zijner priesterwijding hem eene bibliotheek ten geschenke te geven, bestaande uit al de boeken, die gedurende de laatste vijftig jaren door Engelsche Katholieken geschreven zijn.

De Paus heeft beloofd dit geschenk in dank te zullen aannemen.

Dat ook Nederland niet de minste zal zijn op de Vaticaansche Tentoonstelling hebben wij reeds herhaaldelijk kunnen gezien uit de rondgaande brieven van het Nederlandsch Hoofd-Comité.

De plechtigheden ter gelegenheid van het Jubilé zullen, op last van den H. Vader, gehouden worden in de ruime halle boven de portiek der St.-Pieterskerk. Van uit deze Loggia waren, in de dagen der vrijheid, de Pausen gewoon den zegen aan stad en wereld te geven, op Pausch-Zondag. Daar ook had toen de plechtigheid der voetwassching in de Goede Week plaats. Het was in deze zelfde halle dat Leo XIII de talrijke deputatie der Slavische volksstammen ontving en de heiligverklaring van den zaligen Benedictus Labre proclameerde; de Loggia wordt reeds voor de aanstaande feestelijkheden in gereedheid gebracht.

INGEZONDEN.

TRANVIA.

Que el tranvía, además de ser un progreso para nuestra isla, se ha hecho ya una necesidad para la mayor parte de nuestra población, es innegable. Y esto es muy natural atendiendo á las muchas y grandes facilidades que brinda al público, el, tráfico continuo de los dos carros que cruzan el trayecto de Punda á Scharloo y vice-versa desde las 6 de la mañana hasta las 10 de la noche.

Como toda empresa nueva al principio tropieza con ciertas cosas que requieren mejora, nuestro servicio de tranvía también se encuentra en ese caso. El objeto pues de este escrito, en el cual pretendemos interpretar los sentimientos de muchos amantes del tranvía, es hacer á la inteligente Directiva de la *Curaçaosche Paardenspoorweg-Maatschappij* algunas observaciones que estimamos en favor de la empresa y en beneficio del público.

Entendemos que la Directiva intenta aumentar el número de carros. Aplaudimos este proyecto y sobre el particular observamos lo siguiente. Nos parece que la distancia que media actualmente entre los dos puntos de partida es muy extensa, de modo que muchas veces, si no siempre, deben esperar los pasageros de Pietermaai unos 10 á 15 minutos antes que el carro regrese de Punda ó de Scharloo. Esto podría arreglarse muy fácilmente con un carro más y una modificación en la carrera de los carros. El número de personas que diariamente van y vienen entre Pietermaai y Punda es mucho mayor que el de las de Scharloo. Con un carro que hace viaje contínuo del actual punto de partida en Scharloo al templo Católico de Pietermaai y vice-versa quedarán los habitantes de este barrio muy bien servidos. Entre Pietermaai y Punda se puede poner dos carros en servicio; de modo que al tiempo que el uno sale de Punda el otro sale de la estación frente al mencionado templo Católico encontrándose á la altura del Teatro Naar, donde el ancho de la calle no presenta dificultad ninguna para que allí haya un desvío. En nuestro concepto reportaría esta modificación que indicamos no solamente grandísimas facilidades en el servicio del tranvía, sino también la empresa experimentaría mejor resultado: muchas personas que hoy se ven obligadas muchas veces á andar á pié por no perder tanto tiempo en esperar 10 ó 15 minutos, no se verían entonces en este caso, y el resulta lo seria ventajoso para la empresa.

Las otras observaciones que queremos hacer se refieren á los conductores. Muchas son las quejas contra estos señores, ó algunos de ellos que verdaderamente deben aprender á tratar al público con un poco de mas delicadeza.

También deseamos que la Directiva haga observar á los Conductores que no tienen facultad para hacer salir del carro á personas que ya han pagado el pasage para dar lugar á otras, aunque estas sean Señoras. Comprendemos que todo hombre de educación se acomodará de cualquiera manera en el carro para dar los asientos á Señoras; pero no creemos que la Urbanidad exija que un pasagero salga del carro cuando ya lleno éste se presentan Señoras solicitando entrada. Ménos aún creemes que los conductores puedan ser autorizados para sacar un pasagero y dar su lugar á otro ú otra.

Mientras los conductores dejan tanto que desear en los referidos puntos, observan con una severidad ridícula la prohibición de fumar en el carro. Si alguno entra con un cigarrillo ó un tabaco encendido en la boca, aunque no haya ni un pasagero mas, oye tantos gritos alarmantes de "¡Niet rooken!", "¡No se permite fumar!", que se cree en un arsenal ó depósito de pólvora. Sabemos que en Europa y en los Estados Unidos está prohibido fumar en el *tram*, pero allá es muy diferente la circunstancia. No se permite fumar en el *salón* del carro, que es un cuarto cerrado de todos los lados; pero esta prohibición no se extiende á los pasageros que no están en el salón. Nuestros carros aquí están completamente abiertos, de modo que no vemos la necesidad de prohibir el fumar y con tanta severidad. Si es para evitar que algun pasagero vaya á fumar en la cara de las Señoras, creemos que es suficiente que los conductores entónces ordene á ese *malcriado* que no fume.

Sería bueno también que á los conductores se les prohibe hacer tanto ruido con la trompeta, que al parecer empleau menos en avisar la llegada y partida del caro, que en divertirse y molestar á los pasageros y á todo el público.

X.

Voor de vele bewijzen van belangstelling en deelneming ondervonden gedurende de ziekte en bij het overlijden van onze dierbare Moeder, betuigen wij door dezen onzen hartelijken dank.

Curaçao 25 Juni 1887.

Namens de familie

FRANÇOIS DE LEON.

OPROEPING

VAN

DEBITEUREN.

De ondergeteekende roept bij deze allen op, die hem schuldig zijne om hunne rekeningen vóór ulto. Juni aanstaande te laten aanzuiveren, ten einde alle onaangenaamheden te vermijden.

W. J. JOLLEY.

Curaçao, 18 Mei 1887.

ATTENTIE.

De Wel. J. A. SCHEIDELAAR biedt door vertrek naar Europa *á contant tegen kostprijs* te koop aan: wit flanel, stellen linnen tafellakens met servetten, vinger- en theedoekjes, half linnen servetgoed bij den Meter, dames- en kinderkousen, zwarte fluweelen linten, zwart wollen en wit veterband, machinezijde, glycerine- en kokoszeep, beste thee, wijn bij damejeane, likeuren in soorten, Cooijmans' bitter, Pommerans-spiritus, eet- en theelepels, crucifixen, beelden der Heiligen, wijwatersvaten, bloemvazen enz. Zij roept tevens al hare *debiteuren* op om binnen *ééne maand* het verschuldigde te komen voldoen, terwijl zij hare *crediteuren* verzoekt binnen denzelfden tijd hunne rekeningen aan haar te willen inzenden.

Curaçao 17n Juni 1887.

HET GOUDEN JUBILE

VAN

Z, H. PAUS LEO XIII.

Het Comité ter viering van het gouden Priester-jubilé van Z, H. Paus Leo XIII brengt de Katholieken van het Vicariaat-Caraçao, die deel wenschen te nemen in de bij die gelegenheid te houden Vaticaansche Tentoonstelling, in herinnering, dat de voor die Tentoonstelling bestemde voorwerpen *uiterlijk* op den 30sten dezer maand aan genoemd Comité dienen ingezonden te worden.

Tevens worden de belanghebbenden opmerkzaam gemaakt om bij de in te zenden voorwerpen een biljet te voegen, den naam dragende van den persoon of de corporatie, waarvan ze afkomstig zijn.

Namens het Comité,

JAMES CORSEN.

Curaçao 3 Juni 1887.

HUBILEO SACERDOTAL

DI

S. S. LEON XIII.

Comision pa celebracion di S. S. Papa Leon XIII su 50 aña di Ordenación sacerdotal ta recorda Catolicanan di Vicariato-Curaçao, koe kier tuma parti den Exhibicion Vaticana koe lo sosode na e ocasion-ai, koe efectonan destinar pa Exhibicion meste ta entregar n'e Comision nombrar, di mas tardar, dia 30 di e luna-aki.

Na mes tempoe, atencion di interesadonan ta worde llamar pa koe cada efecto sea mandar companjar di un kartji, riba cual tin nombre di e persona o di corporacion, koe ta mandé.

Na nomber di Comision,

JAMES CORSEN.

Curaçao Juni 3 di 1887.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA.